

2. Samuel 13

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ αβεσσαλωμ ὑῖῷ δαυιδ ἀδελφὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα καὶ ὄνομα αὐτῇ θημαρ καὶ ἡγάπησεν αὐτὴν αμνῶν υἱὸς δαυιδ

2 καὶ ἐθλίβετο αμνῶν ὥστε ἀρρωστεῖν διὰ θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὅτι παρθένος ἦν αὐτῇ καὶ ὑπέρογκον ἐν ὁφθαλμοῖς αμνῶν τοῦ ποιῆσαι τι αὐτῇ

3 καὶ ἦν τῷ αμνῷ ἔταῖρος καὶ ὄνομα αὐτῷ ιωναδαβ υἱὸς σαμαα τοῦ ἀδελφοῦ δαυιδ καὶ ιωναδαβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα

4 καὶ εἶπεν αὐτῷ τί σοι ὅτι σὺ οὔτως ἀσθενής υἱὲ τοῦ βασιλέως τὸ πρώτη πρωτί οὐκ ἀπαγγελεῖς μοι καὶ εἶπεν αὐτῷ αμνῷ θημαρ τὴν ἀδελφὴν αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ

5 καὶ εἶπεν αὐτῷ ιωναδαβ κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατέρα σου τοῦ ἰδεῖν σε καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ἐλθέτω δὴ θημαρ ἡ ἀδελφὴ μου καὶ ψωμισάτω με καὶ ποιησάτω κατ' ὁφθαλμούς μου βρῶμα ὅπως ἔδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς

6 καὶ ἐκοιμήθη αμνῶν καὶ ἡρρώστησεν καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν καὶ εἶπεν αμνῷ πρὸς τὸν βασιλέα ἐλθέτω δὴ θημαρ ἡ ἀδελφὴ μου πρός με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὁφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς

7 καὶ ἀπέστειλεν δαυιδ πρὸς θημαρ εἰς τὸν οἶκον λέγων πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον αμνῶν τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποίησον αὐτῷ βρῶμα

8 καὶ ἐπορεύθη θημαρ εἰς τὸν οἶκον αμνῶν ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ αὐτὸς κοιμώμενος καὶ ἔλαβεν τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασεν καὶ ἐκολλύρισεν κατ' ὁφθαλμούς αὐτοῦ καὶ ἤψησεν τὰς κολλυρίδας

9 καὶ ἔλαβεν τὸ τίγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἡθέλησεν φαγεῖν καὶ εἶπεν αμνῶν ἔξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἐπάνωθέν μου καὶ ἔξήγαγον πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθεν αὐτοῦ

10 καὶ εἶπεν αμνῶν πρὸς θημαρ εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου καὶ ἔλαβεν θημαρ τὰς κολλυρίδας ἀς ἐποίησεν καὶ εἰσήνεγκεν τῷ αμνῷ ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα

11 καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ ἀδελφή μου

12 καὶ εἶπεν αὐτῷ μή ἀδελφέ μου μὴ ταπεινώσῃς με διότι οὐ ποιηθήσεται οὔτως ἐν ισραὴλ μὴ ποιήσῃς τὴν ἀφροσύνην ταύτην

13 καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου καὶ σὺ ἔσῃ ὡς εἰς τῶν ἀφρόνων ἐν ισραὴλ καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σοῦ

14 καὶ οὐκ ἡθέλησεν αμνῶν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς

15 καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν αμνῶν μῆσος μέγα σφόδρα ὅτι μῆσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἡγάπην ἦν ἡγάπησεν

αὐτήν καὶ εἶπεν αὐτῇ αμνῶν ἀνάστηθι καὶ πορεύου

16 καὶ εἶπεν αὐτῷ θημαρ μὴ ἄδελφε ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην ἥν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἔξαποστεῖλαι με καὶ οὐκ ἡθέλησεν αμνῶν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς

17 καὶ ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔξαποστεῖλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς

18 καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός ὅτι οὗτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν καὶ ἔξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς

19 καὶ ἔλαβεν θημαρ σποδὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρρηξεν καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κράζουσα

20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν αβεσσαλωμ ὁ ἄδελφός αὐτῆς μὴ αμνῶν ὁ ἄδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ καὶ νῦν ἄδελφή μου κώφευσον ὅτι ἄδελφός σού ἐστιν μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι εἰς τὸ ὅρμα τοῦτο καὶ ἐκάθισεν θημαρ χηρεύουσα ἐν οἴκῳ αβεσσαλωμ τοῦ ἄδελφου αὐτῆς

21 καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς δαυιδ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα καὶ οὐκ ἐλύπησεν τὸ πνεῦμα αμνῶν τοῦ νίοῦ αὐτοῦ ὅτι ἡγάπα αὐτὸν ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν

22 καὶ οὐκ ἐλάλησεν αβεσσαλωμ μετὰ αμνῶν ἀπὸ πονηροῦ ἔως ἀγαθοῦ ὅτι ἐμίσει αβεσσαλωμ τὸν αμνῶν ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπείνωσεν θημαρ τὴν ἄδελφὴν αὐτοῦ

23 καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν καὶ ἵσαν κείροντες τῷ αβεσσαλωμ ἐν βελασωρ τῇ ἐχόμενα εφραὶμ καὶ ἐκάλεσεν αβεσσαλωμ πάντας τοὺς νίοὺς τοῦ βασιλέως

24 καὶ ἤλθεν αβεσσαλωμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν ἵδού δὴ κείρουσιν τῷ δούλῳ σου πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου

25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς αβεσσαλωμ μὴ δὴ υἱέ μου μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν καὶ οὐκ ἡθέλησεν τοῦ πορευθῆναι καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν

26 καὶ εἶπεν αβεσσαλωμ καὶ εὶ μή πορευθήτω δὴ μεθ' ἡμῶν αμνῶν ὁ ἄδελφός μου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἵνα τί πορευθῇ μετὰ σοῦ

27 καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν αβεσσαλωμ καὶ ἀπέστειλεν μετ' αὐτοῦ τὸν αμνῶν καὶ πάντας τοὺς νίοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἐποίησεν αβεσσαλωμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως

28 καὶ ἐνετείλατο αβεσσαλωμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων ἴδετε ὡς ὃν ἀγαθυνθῆ ἡ καρδία αμνῶν ἐν τῷ οἴνῳ καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς πατάξατε τὸν αμνῶν καὶ θανατώσατε αὐτὸν μὴ φοβηθῆτε ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ἐντέλλομαι ὑμῖν ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς νίοὺς δυνάμεως

29 καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια αβεσσαλωμ τῷ αμνῶν καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς αβεσσαλωμ καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ νίοὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐπεκάθισαν ἀνήρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ καὶ ἔφυγαν

30 καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἤλθεν πρὸς δαυιδ λέγων ἐπάταξεν αβεσσαλωμ πάντας τοὺς νίοὺς τοῦ βασιλέως καὶ οὐ κατελείφθη ἔξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς

31 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξεν τὰ ἴματα αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἴματα αὐτῶν

32 καὶ ἀπεκρίθη ιωναδαβ οὐδὲς σαμαα ἀδελφοῦ δαυιδ καὶ εἶπεν μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς οὐίους τοῦ βασιλέως ἔθανάτωσεν ὅτι αμνῶν μονώτατος ἀπέθανεν ὅτι ἐπὶ στόματος αβεσσαλωμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣς ἐταπείνωσεν θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ

33 καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ρῆμα λέγων πάντες οἱ οὐίοι τοῦ βασιλέως ἀπέθαναν ὅτι ἀλλ' ἢ αμνῶν μονώτατος ἀπέθανεν

34 καὶ ἀπέδρα αβεσσαλωμ καὶ ἤρεν τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἴδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὅπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπίγγειλεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ἄνδρας ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ωρωνην ἐκ μέρους τοῦ ὄρους

35 καὶ εἶπεν ιωναδαβ πρὸς τὸν βασιλέα ἴδοὺ οἱ οὐίοι τοῦ βασιλέως πάρεισιν κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου οὕτως ἐγένετο

36 καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν λαλῶν καὶ ἴδοὺ οἱ οὐίοι τοῦ βασιλέως ἥλθαν καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν καὶ γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα

37 καὶ αβεσσαλωμ ἔφυγεν καὶ ἐπορεύθη πρὸς θολμαι οὐίον εμιουδ βασιλέα γεδσουρ εἰς γῆν μαχαδ καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς δαυιδ ἐπὶ τὸν οὐίον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας

38 καὶ αβεσσαλωμ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς γεδσουρ καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία

39 καὶ ἐκόπασεν τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ ἔξελθεῖν ὅπίσω αβεσσαλωμ ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ αμνῶν ὅτι ἀπέθανεν